

nejvyššímu soudu k rozhodnutí o zmateční stížnosti na poukaz vrchního soudu, který v ohlášeném i v provedeném odvolání shledává uplatňování zmatečnosti podle § 281 čís. 11 tr. ř. Již rozhodnutím n. s. sb. čís. 3117 bylo vysloveno, že porušení předpisu § 265 tr. ř. ať tím, že ho soud neprávem použil, nebo že opomenul ho použití, jest zmatečností vykročení z trestní pravomoci podle § 281 čís. 11 tr. ř., a jest takovou vadu vytýkati zmateční stížností, nikoliv odvoláním; stačí poukázati na důvody tam obsažené. Tu jest však rozhodnouti dvojí: zda jest opravný prostředek státního zastupitelství zmateční stížností včas podanou, a zda výtka nesprávného použití § 265 tr. ř. jest oprávněna. Zrušovací soud již opět měl příležitost vysloviti potřebu blahovlnějšího posuzování opravných prostředků co do způsobu jejich zevního označení, ať jsou podány úřadem veřejné obžaloby neb obžalovaným (jeho právním zástupcem). Nezáleží, jak jest opravný prostředek pojmenován, rozhoduje, co uplatňuje svým obsahem. Státní zastupitelství opovědělo v souzeném případě včas proti rozsudku odvolání co do trestu, výslovně však již v opovězeném odvolání poukázalo k tomu, že bylo neprávem použito § 265 tr. ř., a jest v něm uvedeno rozhodnutí víd. nejv. soudu čís. 3122. Tím jest nepochybně, že již při opovědi oprávněného prostředku mělo státní zastupitelství na mysli nesprávnost výměry trestu hledíc k trestu uloženému soudem ciziny, jak uplatňuje rovněž v písemném provedení oprávněného prostředku. Není proto překážky, by opravný prostředek státního zastupitelství nebyl posuzován za včas opovězenou a provedenou zmateční stížnost, doličující výtku podle § 281 čís. 11 tr. ř.

Tato zmateční stížnost jest odůvodněna. Předpis § 265 tr. ř. jest jen důsledkem ustanovení §§ 34 a 35 tr. zák. (§ 267 tr. zák.) a § 56 tr. ř., a jest ho použití, nelze-li soudu zároveň jednati o všech trestných činech pachatelových. Obžalovaný není československým státním příslušníkem, a byl československým soudem souzen jen pro trestné činy, spáchané na zdejším státním území (§ 37 tr. zák.). Krajský soud v Českých Budějovicích nebyl by oprávněn podle zásad hmotného práva souditi ho i pro jiné krádeže než pro ty, kterých se tu dopustil, a vynésti rozsudek o těch činech, pro které byl odsouzen zemským trestním soudem ve Vídni. Nebylo-li však právně možné i jednotně vyřídit sbíhající se trestné činy pachatelovy, nebylo ani důvodu přihlížeti při vyměřování trestu k trestu uloženému rozsudkem v cizině, třebaže rozsudek zmateční stížností napadený uznával obžalovaného vinným trestným činem spáchaným před vynesením rozsudku u zemského trestního soudu ve Vídni. Poněvadž nalézací soud mylně posuzoval nově vyměřovaný trest jen jako dodatkový trest k trestu jinde pachateli uloženému a použil tak neprávem předpisu § 265 tr. ř., vykročil ze své moci trestní; bylo proto zrušiti rozsudek jako zmatečný podle § 281 čís. 11 tr. ř. ve výroku o trestu a vyměřiti znovu přiměřený trest.

Čís. 4118.

Nabízel-li kdo ke koupi věc koupenou na splátky s výhradou vlastnictví, nedopouští se nedokonané zpronevěry, zamýšlel-li poslední splát-

ku zapraviti ještě před uskutečněním zamýšleného prodeje nebo nejpozději současně s ním.

(Rozh. ze dne 26. března 1931, Zm II 116/30).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Opavě ze dne 12. března 1931, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem nedokonané zpronevěry podle §§ 8, 183, 184 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu první stolice, by o ní znovu jednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů :

Zmateční stížnost namítá, že napadený rozsudek nezjišťuje, že stěžovatel jednal ve zlém úmyslu, jehož je třeba ke skutkové podstatě zločinu nedokonané zpronevěry. V tomto směru nelze jí upřít oprávnění. Po stránce subjektivní vyžaduje se ke skutkové podstatě nedokonané zpronevěry, by pachatel měl úmysl věc mu svěřenou za sebou zadržeti nebo si přivlastniti, a by si byl vědom hmotné protiprávnosti svého jednání. Tyto náležitosti subjektivní skutkové podstaty zločinu stěžovateli za vinu kladeného nejsou rozsudkem zjištěny; stížnost má pravdu, tvrdíc, že zjištění rozsudku, podle něhož stěžovatel věda, že traktor není ještě jeho vlastnictvím, nabízel jej firmě W. a spol. ke koupi, po této stránce o sobě nestačí, ano není (mimo jiné) ani zjištěno, že stěžovatel nezamýšlel poslední splátku za traktor s výhradou vlastnictví prodávatelova na splátky koupený zaplatiti ještě před uskutečněním zamýšleného prodeje, nebo nejpozději současně s prodejem. Při zkoumání otázky zlého úmyslu bude též uvážiti i, že podle původní úmluvy ze dne 23. dubna 1929 byl kup ujednan pevně, a že teprve prohlášením obžalovaného ze dne 11. května 1929 bylo vlastnictví ke traktoru i s příslušenstvím přiznáno firmě B. K.

Čís. 4119.

Spolupachatelstvím jest vědomé, týmž úmyslem nesené spolupůsobení několika osob při páčání trestného činu; nezáleží na tom, že činnosti osob těch nejsou stejnorodé a pro způsobení protiprávního účinku rovnocenné.

Vědomým, za společným účelem se nesoucím spolupůsobením při páčání trestného činu jest pouhá přítomnost osoby na místě a v době trestného jednání jiné osoby jen, je-li příchod a pobyt osoby, zůstavší jinak nečinnou, na místě, kde, a v době, kdy vyvíjí jiná osoba činnost čelící k určitému protiprávnímu výsledku, — i objektivně podle souvislosti s touto činností jiné osoby, i subjektivně podle úmyslu osob těch, najmě i osoby zůstavší nečinnou — složkou děje, jímž má býti a po případě i byl způsoben podle úmyslu obou osob výsledek trestním zá-